

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Cob/60/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221200867
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Štrkolcová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7221200867.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Natálie Štrkolcovej a členov senátu JUDr. Igora Ragana a JUDr. Ondreja Hvišča, PhD., v spore žalobcu v 1. rade: K - ENERGY, s.r.o., so sídlom Južná trieda 82, 040 01 Košice, IČO: 44 543 140, žalobcu v 2. rade: Terminal Košice s.r.o., so sídlom Južná trieda 82, 040 01 Košice, IČO: 46 661 131, žalobcu v 3. rade: Terminal South s.r.o. v konkurze, so sídlom Južná trieda 82, 040 01 Košice, IČO: 47 520 477, žalobcu v 4. rade: RERA AIR s.r.o., so sídlom Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, IČO: 46 355 227, žalobcu v 5. rade: R E G A, spol. s r.o. Košice, so sídlom Južná trieda 82, 040 01 Košice, IČO: 31 671 349, žalobcovia v 1., 2. a 5. rade zastúpení Advokátska kancelária Juristi s.r.o., so sídlom Krivá 3, 040 01 Košice - mestská časť Juh, IČO: 51 941 244, proti žalovanému: CPK, s.r.o., so sídlom Robotnícka 5, 831 03 Bratislava, IČO: 31 396 089, zastúpenému SELTON legal s. r. o., so sídlom Medená 24, 811 02 Bratislava – Staré Mesto, IČO: 50 001 019, o určení, že žalobcovia nie sú dlžníkmi žalovaného a o určení neexistencie záložného práva, o návrhu žalobcu v 1. rade na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu v 1. rade proti uzneseniu Mestského súdu Košice, č. k. K2-36Cb/16/2021-267 zo dňa 15. novembra 2023, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie Mestského súdu Košice, č. k. K2-36Cb/16/2021-267 zo dňa 15. novembra 2023.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým uznesením vo výroku I. návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a vo výroku II. rozhodol, že o trovách konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

2. Rozhodol tak o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žalobca v 1. rade navrhol, aby súd uložil žalovanému zdržať sa výkonu záložného práva na podklade Zmluvy o zriadení záložného práva, č. 000093A/CORP/2014 zo dňa 19.5.2014, a to voči nasledovným nehnuteľnostiam žalobcu v 1. rade:

a) evidovaným v katastrálnom území A. B., C. D. - A., okres D. E., na LV č. XXXXX nasledovne:

- pozemok parcely reg. „C“, druh pozemku: ostatná plocha, parc. č. XXX/XX, výmera: 282 m²,
- pozemok parcely reg. „C“, druh pozemku: ostatná plocha, parc. č. XXX/XX, výmera: 734 m²,
- pozemok parcely reg. „C“, druh pozemku: ostatná plocha, parc. č. XXX/XX, výmera: 477 m²,
- pozemok parcely reg. „C“, druh pozemku: ostatná plocha, parc. č. XXX/XX, výmera: 764 m²,
- pozemok parcely reg. „C“, druh pozemku: ostatná plocha, parc. č. XXX/XX, výmera: 1.387 m²,
- pozemok parcely reg. „C“, druh pozemku: ostatná plocha, parc. č. XXX/XX, výmera: 1.164 m²,
- pozemok parcely reg. „C“, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. XXX/XX, výmera: 10.797 m²,
- pozemok parcely reg. „C“, druh pozemku: ostatná plocha, parc. č. XXX/XX, výmera: 1038 m²,
- pozemok parcely reg. „C“, druh pozemku: ostatná plocha, par. č. XXX/XX, výmera: 410 m²,
- pozemok parcely reg. „C“, druh pozemku: ostatná plocha, parc. č. XXX/XX, výmera: 1.007 m²,
- pozemok parcely reg. „C“, druh pozemku: ostatná plocha, parc. č. XXX/XX, výmera: 1.417 m²,

- pozemok parcely reg. „C“, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. XXX/XX, výmera: 5.130 m²,
- pozemok parcely reg. „C“, druh pozemku: ostatná plocha, parc. č. XXX/XX, výmera: 760 m²,
- pozemok parcely reg. „C“, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. XXX/XX, výmera: 2.126 m²,
- pozemok parcely reg. „C“, druh pozemku: ostatná plocha, parc. č. XXX/XX, výmera: 175 m²,
- pozemok parcely reg. „C“, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. XXX/XX, výmera: 2.080 m²,
- pozemok parcely reg. „C“, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. XXX/XXX, výmera: 2.296 m²,
- pozemok parcely reg. „C“, druh pozemku: ostatná plocha, parc. č. XXX/X, výmera: 649 m²,
- stavba, druh stavby: priemyselná budova, postavená na parcele reg. „C“, parc. č. XXX/XX, súpisné č. 3043,
- stavba, druh stavby: priemyselná budova, postavená na parcele reg. „C“, parc. č. XXX/XX, súpisné č. XXXX,

ktoré záložné právo bolo zapísané do katastra nehnuteľností vkladom pod č. V 5314/2014 zo dňa 23.6.2014, a to až do právoplatného skončenia tunajšieho súdneho konania (vedeného toho času na Mestskom súde Košice pod sp. zn. K2-36Cb/16/2021) vo veci samej a aby mu priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Žalobca v 1. rade v konaní vo veci samej vedenej pred Mestským súdom Košice pod sp. zn. K2-36Cb/16/2021 navrhuje, aby súd určil, že (i) nie je dlžníkom žalovaného z pohľadávok zo Zmluvy o úvere č. 000093/CORP/2014 zo dňa 19.5.2014 v znení Dodatku č. 1 zo dňa 11.5.2015 a zo Zmluvy o kontokorentnom úvere č. 000094/CORP/2014 zo dňa 19.5.2014 a (ii) že nehnuteľnosti evidované na LV č. XXXXX, k. ú. A. B., označené v predchádzajúcom odseku tohto uznesenia, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalobcu v 1. rade, nie sú zaťažené záložným právom v prospech žalovaného, ktoré bolo do katastra nehnuteľností zapísané vkladom pod č. V 5314/2014 zo dňa 23.6.2014, v. z. 1127/2014 a zmena záložného veriteľa bola do katastra nehnuteľností zapísaná záznamom pod č. Z-8407/2019 zo dňa 16.12.2019, v. z. 17/2020. Žalobca v 1. rade mal za to, že z doterajšieho priebehu konania sa objektívne javí, že pri postúpení pohľadávky z UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., so sídlom Želetavská 1525/1, 14092 Praha 4 - Michle, Česká republika, podnikajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., pobočka zahraničnej banky, IČO : 47 251 336, so sídlom Šancová 1/A, 813 33 Bratislava (ďalej len ako „UCB“) na žalovaného na podklade Zmluvy o odplatnom postúpení pohľadávky č. 1249133_870_ZOPP_2019_CWR SK zo dňa 29.10.2019, neboli splnené zákonné podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na základe čoho je toto postúpenie absolútne neplatné v zmysle § 525 ods. 2 a § 39 Občianskeho zákonníka. V dôsledku uvedeného žalovaný nie je a nemôže byť veriteľom o. i. aj žalobcu v 1. rade z vyššie označených úverových pohľadávok a ani záložným veriteľom z predmetného záložného práva zaťažujúceho aj majetok žalobcu v 1. rade. Žalobca v 1. rade uviedol, že v konaní vo veci samej je osvedčená aj existencia naliehavého právneho záujmu žalobcov (t. j. aj žalobcu v 1. rade) na požadovaných určeníach a tvrdil, že svojou argumentáciou, ktorú podporil listinnými dôkazmi, osvedčil dôvodnosť podanej žaloby.

4. Ďalej žalobca v 1. rade uviedol, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností označených v odseku 2. tohto uznesenia, ktoré sú zaťažené záložným právom na základe Zmluvy o zriadení záložného práva č. 000093A/CORP/2014 zo dňa 19.5.2014. Poukázal, že v súdnom konaní vedenom pôvodne na Okresnom súde Košice II (teraz Mestský súd Košice) pod sp. zn. 35Cb/11/2016, sa spolu so žalobcom v 2. rade domáhal proti žalovaným, medzi ktorými je aj CPK, s.r.o. a UCB, určenia neexistencie pohľadávok zo Zmluvy o úvere č. 000093/CORP/2014 zo dňa 19.5.2014 v znení Dodatku č. 1 zo dňa 11.5.2015 a zo Zmluvy o kontokorentnom úvere č. 000094/CORP/2014 zo dňa 19.5.2014 a tiež určenia neexistencie záložného práva zriadeného Zmluvou o zriadení záložného práva č. 000093A/CORP/2014 zo dňa 19.5.2014 (okrem iného aj vo vzťahu k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam žalobcu 1. rade evidovaným na LV č. XXXXX), avšak z iných skutkových a právnych dôvodov, ako v tomto súdnom konaní.

5. Poukázal, že v súdnom konaní vedenom pôvodne na Okresnom súde Košice II (teraz Mestský súd Košice) pod sp. zn. 35Cb/11/2016 spolu so žalobou žalobcovia navrhli, aby súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým by uložil UCB povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam

nachádzajúcim sa v okrese D. E., C. D. - A., k. ú. A. B., zapísaným na LV č. XXXXX, ktorému návrhu Okresný súd Košice II uznesením č. k. 35Cb/11/2016-65 zo dňa 15.2.2016 v spojení s opravným uznesením č. k. 35Cb/11/2016-103 zo dňa 18.3.2016 a uznesením Krajského súdu v Košiciach, č. k. 3Cob/56/2016-150 zo dňa 9.5.2016 vyhovel. Toto predbežné opatrenie však bolo zrušené uznesením Okresného súdu Košice II, č. k. 35Cb/11/2016-769 zo dňa 2.3.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, č. k. 3Cob/30/2023-868 zo dňa 5.6.2023, ktoré nadobudli právoplatnosť zhodne dňa 4.8.2023.

6. Ďalej žalobca v 1. rade poukázal, že uznesením Okresného súdu Košice I, sp. zn. 30K/6/2020 zo dňa 21.10.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.5.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 3CoKR/18/2022 zo dňa 12.5.2022, súd vyhlásil konkurz na majetok žalobcu v 3. rade (Terminal South s.r.o. v konkurze, IČO: 47 520 477). Majetok, ktorého sa zrušené predbežné opatrenie označené v odseku 5. tohto uznesenia týkalo, bol zahrnutý do konkurznej podstaty v konkurze sp. zn. 30K/6/2020, a to do oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa - žalovaného, a to ako majetok tretej osoby zabezpečujúci záväzok tamojšieho úpadcu v podobe vyššie uvedených úverových pohľadávok. To podľa žalobcu v 1. rade samo o sebe vylučovalo možnosť pokračovať vo výkone záložného práva na tento majetok.

7. V krátkom časovom intervale (iba 20 dní) po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Košice II, č. k. 35Cb/11/2016-769 zo dňa 2.3.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, č. k. 3Cob/30/2023-868 zo dňa 5.6.2023, došlo zo strany správcu konkurznej podstaty v konkurze sp. zn. 30K/6/2020 so súhlasom žalovaného ako zabezpečeného veriteľa, k vylúčeniu majetku žalobcu v 1. rade, vo vzťahu ku ktorému bolo zrušené predmetné predbežné opatrenie, z konkurznej podstaty. Bezodkladne po tom bolo žalobcovi v 1. rade zo strany žalovaného doručené oznámenie o začatí výkonu záložného práva zo dňa 25.8.2023 k majetku takto vylúčenému z konkurznej podstaty. Žalobca v 1. rade mal za to, že z chronológie týchto udalostí nepochybne vyplýva bezprostredná snaha žalovaného o čo najskoršie uspokojenie sa z predmetného majetku, t. j. bezprostredne hrozí, že dôjde k jeho predaju v rámci výkonu záložného práva.

8. Pre účely návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia považoval žalobca v 1. rade za potrebné poukázať na nasledovné skutočnosti vyplývajúce z konania vedeného v prvej inštancii na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 35Cb/11/2016 (od 1.6.2023 Mestský súd Košice, sp. zn. K2-35Cb/11/2016):
- Okresný súd Košice II rozsudkom č. k. 35Cb/11/2016-654 zo dňa 29.9.2021 napriek tomu, že žalobu v celom rozsahu zamietol, nerozhodol o zrušení nariadeného predbežného opatrenia, ako mu to káže ust. § 335 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), podľa ktorého neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamietá alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje. Z tohto dôvodu Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací pripisom zo dňa 21.2.2023 vrátil vec súdu prvej inštancie ako predčasne predloženú z dôvodu, že rozsudkom, ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol, nebolo zároveň rozhodnuté o zrušení predbežného opatrenia v súlade s § 335 ods. 1 CSP.
- Následne Okresný súd Košice II vydal rozhodnutie, ktorým zrušil predmetné predbežné opatrenie. Neuskutočnil to však prostredníctvom dopĺňacieho rozsudku k rozsudku č. k. 35Cb/11/2016-654 zo dňa 29.9.2021, ako mu to vyplýva z ust. § 225 CSP, ale prostredníctvom samostatného uznesenia č. k. 35Cb/11/2016-769 zo dňa 2.3.2023. Tamojší žalobcovia (t. j. aj žalobca v 1. rade) preto podali proti uzneseniu Okresného súdu Košice II, č. k. 35Cb/11/2016-769 zo dňa 2.3.2023 odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 3Cob/30/2023-868 zo dňa 5.6.2023 tak, že uznesenie Okresného súdu Košice II, č. k. 35Cb/11/2016-769 zo dňa 2.3.2023 potvrdil. Žalobca v 1. rade poukázal, že ako vyplýva z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Košiciach, č. k. 3Cob/30/2023-868 zo dňa 5.6.2023, tento uznal, že o zrušení neodkladného opatrenia mal súd prvej inštancie rozhodnúť osobitným výrokom rozsudku, ktorým rozhodol vo veci samej. Napadnuté uznesenie ale považoval za vecne správne z dôvodu, že rozsudkom č. k. 35Cb/11/2016-654 zo dňa 29.9.2021 bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá.

9. Žalobca v 1. rade argumentoval, že to, že o zrušení predmetného neodkladného opatrenia nebolo rozhodnuté rozsudkom (resp. dopĺňacím rozsudkom), ale samostatným uznesením, nie je iba formalistický nedostatok, ale pre žalobcov to znamená porušenie ich práva na súdnu ochranu. Dôvodil, že z ust. § 444 CSP je zrejmé, že v dovolacom konaní je možné odložiť právoplatnosť ako aj vykonateľnosť iba vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu. Tým, že Okresný súd Košice II ako súd prvej

inštancie a aj Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd v konaní sp. zn. 35Cb/11/2016 v rozpore s § 335 ods. 1 CSP a § 225 ods. 1, 2 CSP vyčlenili rozhodnutie o zrušení neodkladného (v čase jeho nariadenia predbežného) opatrenia z dôvodu zamietnutia žaloby vo veci samej do samostatného uznesenia a nie do rozsudku, znemožnili tamojším žalobcom (t. j. aj žalobcovi v 1. rade) v rámci následného dovolacieho konania vo veci samej domáhať sa voči výroku rozhodnutia o zrušení predmetného neodkladného opatrenia odkladu právoplatnosti a vykonateľnosti v zmysle § 444 ods. 1, 2 CSP, čím došlo k porušeniu ich práva na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces. Pritom práve výrok o zrušení predbežného opatrenia, ktorý už je právoplatný a vykonateľný, predstavuje pre žalobcov (t. j. aj pre žalobcu v 1. rade) najväčšie riziko, nakoľko môže dôjsť k výkonu záložného práva.

10. Žalobca v 1. rade uviedol, že jedným z predpokladov pre vyhoviecie návrhu na odklad vykonateľnosti a taktiež aj právoplatnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 441 ods. 1, 2 CSP je to, že samotné dovolanie osvedčuje predpoklad úspešnosti dovolania. Tvrdil, že tým, že výrok o zrušení predmetného neodkladného opatrenia bol protiprávne vyčlenený do samostatného uznesenia, žalobcom (t. j. aj žalobcovi v 1. rade) sa pre účely žiadosti o odklad právoplatnosti a vykonateľnosti v zmysle § 444 ods. 1, 2 CSP vo vzťahu k tomuto výroku odňala možnosť osvedčiť dôvodnosť dovolania dovolacími dôvodmi uplatnenými v dovolaní vo veci samej. Uvedeným žalobca v 1. rade demonštroval, že má z procesného hľadiska v dôsledku uvedeného nesprávneho procesného postupu súdov v konaní vedenom pod sp. zn. 35Cb/11/2016 výrazne oslabenú, ak nie znemožnenú možnosť domáhať sa odkladu právoplatnosti a vykonateľnosti predmetného výroku o zrušení neodkladného opatrenia, v dôsledku čoho je potreba nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia o to väčšia.

11. Zároveň žalobca v 1. rade dôvodil, že dostatočným spôsobom osvedčil dôvodnosť svojho nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Tvrdil, že jeho argumentácia v konaní vo veci samej osvedčuje predpoklad úspešnosti žaloby a návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sleduje o. i. ochranu svojho vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Mal tiež za to, že osvedčil dôvodnosť bezodkladnej úpravy pomerov v podobe uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa výkonu záložného práva k dotknutým nehnuteľnostiam v jeho vlastníctve, ktoré boli vyňaté z konkurznej podstaty, a že z chronológie udalostí popísaných vyššie vyplýva bezprostredná snaha žalovaného o čo najskoršie uspokojenie sa z predmetného majetku, t. j. bezprostredne hrozí, že dôjde k jeho predaju v rámci výkonu záložného práva, čo by znamenalo pre neho nezvratné následky. Strata vlastníckeho práva predstavuje absolútnu stratu moci a kontroly nad majetkom, čo v spojení s obmedzenými zákonnými možnosťami revízie výsledkov výkonu záložného práva predstavuje objektívne riziko, že aj v prípade úspešnosti žaloby v tunajšom súdnom konaní, by sa už nepodarilo navrátiť pôvodný stav. Toto riziko je o to závažnejšie, že sa týka výkonu záložného práva vo výške niekoľkých miliónov eur na majetok v hodnote rovnako niekoľkých miliónov eur, čo nepochybne vyplýva zo súpisovej hodnoty jednotlivých položiek majetku, ako aj z hodnoty uplatnenej zabezpečenej pohľadávky zo Zmluvy o úvere č. 000093/CORP/2014 zo dňa 19.5.2014, ktorá iba v zmysle doloženého výpisu z Obchodného vestníka č. 205/2022 bola vo výške 3.916.822,56 eur.

12. S poukazom na všetky vyššie uvedené dôvody mal žalobca v 1. rade za to, že navrhovaným neodkladným opatrením sa zabráni vzniku nenávratného stavu a veľkej, ťažko napravitelnej škody na jeho strane a zabezpečí sa tak účel civilného sporového konania, ktorým je ochrana porušeného, resp. ohrozeného práva, v danom prípade vlastníckeho práva žalobcu v 1. rade k predmetnému majetku.

13. Žalovaný vo vyjadrení k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia navrhol tento návrh zamietnuť. Poukázal, že nahliadnutím do elektronického súdneho spisu zistil, že žalobca v 1. rade podal do tohto konania návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Uviedol, že žalobca v 1. rade súdu zamĺčal skutočnosť, ktorá dokazuje účelovosť jeho konania, a ktorá vo vysokej miere prevažuje nad oprávneným záujmom žalobcu v 1. rade. Žalovaný poukázal, že žalobca v 1. rade podal na Mestskom súde Košice návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 8.9.2023, ktorým navrhol nariadiť rovnaké neodkladné opatrenie proti žalovanému, ako žiada svojim návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 12.10.2023 v tomto konaní. Žalovaný zistil, že žalobca v 1. rade podal prvý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 8.9.2023 do súdneho konania vedeného na Mestskom súde Košice, sp. zn. K2-35Cb/11/2016. Súd návrh žalobcu v 1. rade vylúčil na samostatné konanie cestou náhodného pridelenia veci, keď návrhu žalobcu v 1. rade na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 8.9.2023 bola pridelená sp. zn. 88Cb/12/2023. Žalobca v 1. rade bol podľa žalovaného zjavne nespokojný s tým, že jeho návrh neostal v súdnom oddelení 35Cb a bol pridelený do oddelenia

88Cb a zobral bez akéhokoľvek odôvodnenia svoj návrh späť dňa 21.9.2023. Žalovaný aktuálne nemá vedomosť, či bolo konanie o návrhu žalobcu v 1. rade na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 8.9.2023 právoplatne zastavené, považoval ale za nepochybné, že žalobca v 1. rade podal totožný návrh v tomto konaní, čím zjavne účelovo obchádza náhodné pridelovanie vecí a ak vec pripadne do „nehodného“ oddelenia, berie svoj návrh bezdôvodne späť. Už len takéto účelové konanie žalobcu v 1. rade podľa žalovaného neguje žalobcom v 1. rade tvrdenú neodkladnú potrebu úpravy pomerov. Dôvodil, že ak by existovala neodkladná potreba úpravy pomerov medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným, nebol by dôvod na strane žalobcu v 1. rade, aby si vyberal sudcu, ktorý o návrhu má rozhodnúť.

14. Nad rámec uvedeného žalovaný dôvodil, že pri osvedčovaní svojho nároku žalobca v 1. rade opomenul konajúcemu súdu oznámiť existenciu rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 29.9.2021, sp. zn. 35Cb/11/2016, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 5.6.2023, sp. zn. 3Cob/29/2023, na základe ktorých rozhodnutí je možné konštatovať, že pohľadávka žalovaného proti žalobcovi v 1. rade nezanikla a tiež, že záložné právo zapísané na príslušných listoch vlastníctva nezaniklo. Poukázal na odsek 84. odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 5.6.2023, sp. zn. 3Cob/29/2023, ktorý expresiss verbis uvádza: „Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a na základe vykonaných dôkazov dospel pokiaľ ide o vecnú neopodstatnenosť žaloby k správnym zisteniam, že pohľadávky z úverových zmlúv existujú, a že záložné právo zo zmlúv o zriadení záložných práv k nehnuteľnostiam nezaniklo.“ Na základe uvedeného žalovaný argumentoval, že je právoplatne rozhodnuté, že pohľadávka žalovaného proti žalobcovi v 1. rade existuje a nie je sporná, nakoľko o jej existencii bolo už v spore sp. zn. 35Cb/11/2016 právoplatne rozhodnuté. Táto skutočnosť nie je len osvedčená, ale právoplatne rozhodnutá, čím je súd v tomto konaní viazaný. Na základe uvedeného je právoplatne rozhodnuté, že záložné právo žalovaného nezaniklo a nie je sporné, nakoľko o jeho existencii (nezániku) bolo už v spore sp. zn. 35Cb/11/2016 právoplatne rozhodnuté. Táto skutočnosť nie je len osvedčená, ale právoplatne rozhodnutá, čím je súd v tomto konaní viazaný. Žalovaný tiež poukázal, že od právoplatnosti a vykonateľnosti vyššie uvedených súdnych rozhodnutí nedošlo k žiadnej zmene skutkových ani právnych okolností, ktoré by mohli mať čo i len hypotetický vplyv na skutočnosti uvedené vyššie.

15. Žalovaný ďalej poukázal, že žalobca v 1. rade spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia predložil súdu aj právoplatné uznesenie Okresného súdu Košice II zo dňa 2.3.2023, sp. zn. 35Cb/11/2016, potvrdené uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 5.6.2023, sp. zn. 3Cob/30/2023. Dôvodil, že pôvodné predbežné opatrenie, ktoré sa aktuálne zrejme žalobca v 1. rade snaží obnoviť aktuálne podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia v tomto konaní, bolo zrušené súdom prvej inštancie, čo bolo potvrdené aj odvolacím súdom, kde tieto rozhodnutia sú rovnako záväzné pre tunajší súd rozhodujúci v tomto konaní. Zároveň je daná neexistencia bezodkladnej potreby úpravy pomerov medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným, keď žalovaný poukázal, že jeho právny predchodca UCB oznámil začatie výkonu záložného práva už v roku 2015, čo priamo vyplýva z informatívnej poznámky na LV č. XXXXX. Preto nemôže byť aktuálne daná bezodkladná potreba úpravy pomerov, nakoľko od daného oznámenia uplynulo 8 rokov. Pokiaľ žalobca v 1. rade poukazuje na oznámenie o začatí výkonu záložného práva zo dňa 25.8.2023, toto je pre začatie výkonu záložného práva bezpredmetné, nakoľko oznámenie o začatí výkonu záložného práva bolo žalobcovi v 1. rade ako aj príslušnému katastru oznámené už v roku 2015. Oznámením z roku 2023 teda nedošlo k žiadnej právnej zmene, ktorá by mala alebo mohla mať za následok potrebu úpravy pomerov medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným.

16. Nad rámec uvedeného žalobca v 1. rade v návrhu uvádza, že sa domáha odkladu vykonateľnosti uznesení, ktoré predložil spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalovaný poukázal, že žalobca v 1. rade v návrhu potrebu osvedčenia potreby úpravy pomerov nijakým spôsobom neosvedčil, len poukázal na priebeh tohto konania, čím vo svojom dôsledku nabáda konajúci súd, aby si sám hľadal dôvody, pre ktoré by mohol žalobcovi v 1. rade vyhovieť. Žalovaný dôvodil, že na strane žalobcu v 1. rade nemôžu nastať žiadne nezvratné následky. Považoval za nepochybné, že žiadny zo žalobcov nemá majetok okrem nehnuteľného majetku, ktorý je založený v prospech žalovaného, na zabezpečenie pohľadávky všetkých žalobcov ako spoludlžníkov. Niektorí zo žalobcov dokonca svoje nehnuteľnosti (stavby) zničili, čím žalovanému neostáva iné, len sa uspokojiť zo zabezpečenia žalobcu v 1. rade.

17. Žalovaný uzavrel, že žalobcovia ako spoludlžníci nesplatili ani jeden cent zo svojho, dnes už viac než 5,5 miliónového záväzku, neexistuje žiadna snaha o splatenie ani len istiny záväzku, pričom záväzok žalobcov sa stal splatným už v roku 2015. Za 8 rokov žalobcovia vytvorili sieť súdnych sporov, kedy neboli úspešní ani v jednom z nich - avšak dosiahli taký stav, že súdnymi konaniami bránia legitímnemu veriteľovi domôcť sa svojho práva - vrátenia poskytnutého úveru. Tvrdil, že žalobcovia vrátane žalobcu v 1. rade sa dlhodobo, v podstate už od roku 2015, snažia šikanóznymi podaniami a neodkladnými opatreniami zmať čo i len čiastočné uspokojenie nespornej pohľadávky v miliónovej výške zabránením realizácie záložného práva, čo je jediným možným prostriedkom, ktorý ostáva žalovanému.

18. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa §§ 324; 325 ods. 1; 326 ods. 1, 2; 328 ods. 2; 329 ods. 2; 332 ods. 1 CSP, ktoré upravujú všeobecné ustanovenie o neodkladnom opatrení, predpoklady nariadenia neodkladného opatrenia, náležitosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a vykonateľnosť neodkladného opatrenia.

19. Súd prvej inštancie uviedol, že neodkladným opatrením sa upravujú pomery strán, pokiaľ je to bezodkladne potrebné a/alebo existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Dôvodil, že neodkladné opatrenie slúži bezodkladnému zabezpečeniu ochrany porušených alebo ohrozených práv strany sporu a je namieste ho použiť tam, kde sa vyžaduje okamžitý zásah súdu, pričom pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je ale nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené základné skutočnosti potrebné pre záver o dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť bezodkladná ochrana. Preto povinnosťou žalobcu v 1. rade bolo v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviesť skutkové tvrdenia odôvodňujúce potrebu bezodkladnej úpravy pomerov a opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, a osvedčiť ich v rozsahu potrebnom pre nariadenie neodkladného opatrenia.

20. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a z listín predložených žalobcom v 1. rade považoval súd prvej inštancie za osvedčené, že žalobca v 1. rade je výlučným vlastníkom nehnuteľností, ktoré sú zaťažené záložným právom. Poukázal, že v konaní vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. K2-35Cb/11/2016 sa žalobcovia v 1. a v 2. rade proti tamojším žalovaným (medzi ktorými je aj žalovaný v tomto konaní) domáhali určenia neexistencie pohľadávok zo Zmluvy o úvere č. 000093/CORP/2014 zo dňa 19.5.2014 v znení Dodatku č. 1 zo dňa 11.5.2015 a zo Zmluvy o kontokorentnom úvere č. 000094/CORP/2014 zo dňa 19.5.2014 a tiež určenia neexistencie záložného práva zriadeného Zmluvou o zriadení záložného práva č. 000093A/CORP/2014 zo dňa 19.5.2014 (okrem iného aj vo vzťahu k dotknutým nehnuteľnostiam žalobcu v 1. rade evidovaným na LV č. XXXXX), avšak z iných skutkových a právnych dôvodov ako v tomto súdnom konaní. Z rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 29.9.2021, sp. zn. 35Cb/11/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 5.6.2023, sp. zn. 3Cob/29/2023 je podľa súdu prvej inštancie možné konštatovať, že pohľadávka žalovaného proti žalobcovi v 1. rade nezanikla a tiež, že záložné právo zapísané na príslušných listoch vlastníctva nezaniklo. Proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 5.6.2023, sp. zn. 3Cob/29/2023 podali žalobcovia v 1. a v 2. rade dovolanie, o ktorom doposiaľ nebolo rozhodnuté.

21. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcom v 1. rade opísaný skutkový stav a všetky jeho okolnosti nevykazujú takú naliehavú potrebu úpravy vzájomných vzťahov medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným, aby bolo nevyhnutné nariadiť neodkladné opatrenie. Uviedol, že žalobca v 1. rade vyvodzuje potrebu nariadenia neodkladného opatrenia zo všeobecne formulovaných skutočností o snahe žalovaného o čo najskoršie uspokojenie sa z majetku žalobcu v 1. rade, pričom tieto všeobecne formulované skutočnosti podľa súdu prvej inštancie neosvedčujú potrebu okamžitej a bezprostrednej úpravy právneho vzťahu medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným, keď v návrhu absentuje prvok bezodkladnosti a naliehavosti. Žalobca v 1. rade síce poukázal na oznámenie o začatí výkonu záložného práva zo dňa 25.8.2023, podľa súdu prvej inštancie ale opomenul, že na ním predloženom liste vlastníctva č. XXXXX už jedno skoršie oznámenie o začatí výkonu záložného práva je, a to záložným veriteľom UCB zo dňa 2.12.2015. Táto samotná skutočnosť vypovedá podľa súdu prvej inštancie o neexistencii neodkladnej potreby úpravy pomerov medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným v tomto konaní.

22. Súd prvej inštancie uzavrel, že neodkladné opatrenie je inštitút majúci charakter výnimočnosti, osobitosti a dočasnosti, pričom zároveň nesmú existovať vážnejšie pochybnosti o bezodkladnej potrebe úpravy vzájomných vzťahov. Vychádzajúc zo žalobcom v 1. rade opísaného skutkového stavu dospel

k záveru, že daný stav nie je stavom, ktorý by navodzoval potrebu nevyhnutnej úpravy vzájomných vzťahov.

23. K trovám konania vzniknutým stranám v súvislosti s rozhodovaním o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie uviedol, že o nich rozhodne až po skončení veci samej v zmysle § 262 ods. 1 CSP.

24. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca v 1. rade. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že neodkladné opatrenie v navrhovanom znení nariadil, alternatívne aby napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP), že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

25. Žalobca v 1. rade v odvolaní poukázal, že súd prvej inštancie odôvodnil výrok napadnutého uznesenia tým, že neosvedčil potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti konštatoval, že žalobca v 1. rade vyvodzuje potrebu nariadenia neodkladného opatrenia zo všeobecne formulovaných skutočností o snahe žalovaného o čo najskoršie uspokojenie sa z predmetného majetku, ktoré všeobecne formulované skutočnosti však nijako neosvedčujú potrebu okamžitej a bezprostrednej úpravy právneho vzťahu medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným. Zároveň dodal, že absentuje prvok bezodkladnosti a naliehavosti, keď z LV č. XXXXX vyplýva skoršie oznámenie o začatí výkonu záložného práva, a to už z roku 2015, ktorá samotná skutočnosť vypovedá o neexistencii neodkladnej potreby úpravy pomerov.

26. Žalobca 1. rade mal na to, že závery, o ktoré súd prvej inštancie oprel výrok napadnutého uznesenia, sú závermi nesprávnymi, resp. nepreskúmateľnými, a teda nezákonnými. Dôvodil, že záver súdu prvej inštancie, že potreba nariadenia neodkladného opatrenia je v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia formulovaná všeobecnými skutočnosťami o snahe žalovaného o čo najskoršie uspokojenie sa z predmetného majetku, je zjavne nesprávny. Uviedol, že v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sú uvedené konkrétne skutkové okolnosti, na základe ktorých je demonštrované riziko, že bezprostredne hrozí výkon záložného práva na nehnuteľnostiach žalobcu v 1. rade evidovaných na LV č. XXXXX, a následná strata vlastníckeho práva žalobcu v 1. rade k nim, predstavujúca absolútnu stratu moci a kontroly nad majetkom, čo v spojení s obmedzenými zákonnými možnosťami revízie výsledkov výkonu záložného práva predstavuje objektívne riziko, že aj v prípade úspešnosti žaloby v tunajšom súdnom konaní by sa už nepodarilo navrátiť pôvodný stav, čo je ešte závažnejšie v situácii, že v konaní bolo osvedčené, že sa jedná o majetok ako aj o výkon záložného práva v hodnote niekoľko miliónov eur. Tvrdil, že navrhovaným neodkladným opatrením v podobe zákazu výkonu záložného práva do právoplatnosti tunajšieho konania vo veci samej sa vylúči vznik (zabráni vzniku) nenávratného stavu a veľkej, ťažko napravitelnej škody (ujmy) na jeho strane.

27. Ďalej žalobca v 1. rade argumentoval, že záver súdu prvej inštancie, že prezentované skutočnosti v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčujú potrebu okamžitej a bezprostrednej úpravy právneho vzťahu medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným, a že v návrhu žalobcu absentuje prvok bezodkladnosti a naliehavosti, nie je bližšie odôvodnený. Súdu prvej inštancie vytýkal, že z napadnutého uznesenia nevyplýva jeho myšlienkový postup, na základe ktorého dospel k záveru o neosvedčení potreby neodkladnej úpravy pomerov. Napadnuté uznesenie v tomto smere považoval za nepreskúmateľné a tvrdil, že mu ním bolo upreté právo na riadne a presvedčivé odôvodnenie súdneho rozhodnutia, čím došlo k porušeniu jeho práva na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces.

28. Odmietol aj správnosť záveru súdu prvej inštancie, že neexistencia neodkladnej potreby úpravy pomerov medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným vyplýva aj z toho, že záložné právo sa začalo vykonávať v roku 2015. Považoval za nerozhodné, či sa záložné právo začalo vykonávať v roku 2015. Dôvodil, že pre posúdenie existencie potreby neodkladnej úpravy pomerov majú podstatný význam skutočnosti, ktoré nastali medzi uvedeným prvotným zápisom začiatku výkonu záložných práv v roku 2015 a oznámením o začatí výkonu záložného práva zo dňa 25.8.2023, a ktorých časovú

chronológiu uviedol v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia (súdom prvej inštancie zhrnutá v odsekoch 5. až 8. tohto uznesenia – pozn. odvolacieho súdu). Týmito skutočnosťami sa však súd prvej inštancie v napadnutom uznesení nezaoberal a nezohľadnil ich, čím dospel v otázke osvedčenia potreby neodkladnej úpravy pomerov k zjavne nesprávnemu záveru. Z chronológie týchto skutočností je podľa žalobcu v 1. rade zrejmá bezprostredná snaha žalovaného o čo najskoršie uspokojenie sa z predmetného majetku a nepochybné, že až vylúčením predmetných nehnuteľností zo súpisu osobitnej podstaty v zmysle OV č. 162/2023 zo dňa 23.8.2023 došlo k podstatnej zmene skutkového stavu (pre tunajší návrh na nariadenie neodkladného opatrenia) v tom zmysle, že odpadli všetky právne prekážky (prvýkrát od začatia tunajšieho súdneho konania) znemožňujúce bezprostredný výkon záložného práva zo strany žalovaného. V tomto kontexte izolovaný poukaz súdu prvej inštancie iba na počiatočný začiatok výkonu záložného práva v roku 2015 podľa žalobcu v 1. rade nezohľadňuje skutkovú podstatu jeho argumentácie, s ktorou sa súd prvej inštancie v napadnutom uznesení vôbec nevysporiadal, v dôsledku čoho je napadnuté uznesenie navyše v tomto smere aj nepreskúmateľné.

29. Súdu prvej inštancie žalobca v 1. rade v odvolaní tiež vytýkal, že sa v napadnutom uznesení zároveň nevysporiadal s otázkou osvedčenia dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, zrejme v dôsledku jeho nesprávneho a nezákonného záveru o tom, že nedošlo k osvedčeniu potreby neodkladnej úpravy pomerov, pričom aj v tomto smere označil napadnuté uznesenie za nepreskúmateľné. Mal za to, že prostredníctvom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia osvedčil dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Tvrdil, že argumentácia žalobcov v tunajšom súdnom konaní vo veci samej osvedčuje predpoklad úspešnosti žaloby. Žalobca v 1. rade dôvodil, že (i) preukázal, že je stále výlučným vlastníkom nehnuteľností, voči ktorým zo strany žalovaného hrozí bezprostredný výkon záložného práva; (ii) podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sleduje o. i. aj ochranu svojho vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré mu je garantované článkom 20 Ústavy Slovenskej republiky a (iii) mal za to, že dostatočným spôsobom osvedčil potrebu neodkladnej právnej úpravy.

30. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správne. Uviedol, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav na základe osvedčených skutočností, na tento aplikoval správne právne predpisy a návrh žalobcu v 1. rade správne právne posúdil, čím nie sú dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP. Mal za to, že súd prvej inštancie zároveň neznemožnil žalobcovi v 1. rade, aby si uskutočňoval svoje práva, nakoľko napadnuté uznesenie riadne odôvodnil a neexistenciu neodkladnej potreby úpravy pomerov medzi stranami veľmi exaktne odôvodnil trvaním skutkového stavu už od roku 2015. Ak skutkový stav trvá viac než 8 rokov, objektívne nemôže existovať naliehavá potreba úpravy pomerov medzi stranami. Tvrdil, že samotný nesúhlas žalobcu v 1. rade s právnym posúdením zo strany súdu a ignorácia vnímania odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je odvolacím dôvodom v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) alebo d) CSP.

31. Nad rámec uvedeného žalobca v 1. rade v návrhu aj v odvolaní podľa žalovaného ignoruje skutočnosť, že už je právoplatne rozhodnuté, že pohľadávka žalovaného proti žalobcovi v 1. rade existuje a nie je sporná, nakoľko o jej existencii bolo už v spore vedenom na (pôvodne) Okresnom súde Košice II, sp. zn. 35Cb/11/2016 právoplatne rozhodnuté. Rovnako tak nad rámec uvedeného žalobca v 1. rade ignoruje, že už je právoplatne rozhodnuté, že záložné právo žalovaného nezaniklo a nie je sporné, nakoľko o jeho existencii (nezániku) bolo už v spore vedenom na (pôvodne) Okresnom súde Košice II, sp. zn. 35Cb/11/2016 právoplatne rozhodnuté. Týmito skutočnosťami bol viazaný aj súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu žalobcu v 1. rade, čím len opätovne absentuje naliehavá potreba úpravy vzťahov medzi stranami.

32. Pokiaľ v odvolaní žalobca v 1. rade poukazuje na oznámenie o začatí výkonu záložného práva zo dňa 25.8.2023, toto je pre začatie výkonu záložného práva bezpredmetné, nakoľko oznámenie o začatí výkonu záložného práva bolo žalobcovi v 1. rade aj katastru oznámené už v roku 2015. Oznámením z roku 2023 nedošlo k žiadnej právnej zmene, ktorá by mala alebo mohla mať za následok potrebu úpravy pomerov medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným. Žalovaný poukázal, že žalobca v 1. rade v návrhu potrebu osvedčenia potreby úpravy pomerov nijakým spôsobom neosvedčil, len poukázal na priebeh tohto konania, čím vo svojom dôsledku nabádal konajúci súd, aby si sám hľadal dôvody, pre ktoré by mohol žalobcovi v 1. rade vyhovieť.

33. Zároveň žalovaný uviedol, že na strane žalobcu v 1. rade nemôžu nastať žiadne nezvratné následky. Považoval za nepochybné, že žiadny zo žalobcov nemá žiadny majetok, okrem nehnuteľného majetku, ktorý je založený v prospech žalovaného, na zabezpečenie záväzku všetkých žalobcov ako spoludlžníkov voči žalovanému s tým, že zopakoval ďalšie svoje tvrdenia, ktoré uviedol vo vyjadrení k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré boli odvolacím súdom zhrnuté v odseku 17. tohto uznesenia.

34. Žalobca v 1. rade v odvolacej replike zotrval na svojich tvrdeniach uvedených v odvolaní, na ktoré odkázal, a ktoré v podstatnom rozsahu v odvolacej replike zopakoval. Dodal, že poukazy žalovaného na právoplatne skončené súdne konanie vedené v prvej inštancii na (pôvodne) Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 35Cb/11/2016, sú pre tunajšie súdne konanie absolútne irelevantné. Dôvodom je už len to, že tunajšie súdne konanie (K2-36Cb/16/2021) a súdne konanie vedené (pôvodne) pod sp. zn. 35Cb/11/2016 nemajú totožný predmet konania, v každom z týchto konaní sa žalobcovia domáhajú určenia neexistencie predmetných úverových pohľadávok a záložných práv na ich zabezpečenie z iných (rozdielnych) skutkových a právnych dôvodov. Mal za to, že potrebu neodkladnej úpravy pomerov osvedčil, a to prostredníctvom vecných skutkových a právnych argumentov. Dodal, že ak mu žalovaný vytýka, že nesplatil nič zo svojho, dnes už viac ako 5,5 miliónového záväzku, považoval žalobca v 1. rade za potrebné uviesť, že okrem tunajšieho súdneho konania sa vedú ďalšie súdne konania o určenie neexistencie predmetných úverových pohľadávok ako aj záložných práv, a to na podklade iných skutkových a právnych dôvodov ako v tunajšom súdnom konaní. Žiadne z týchto konaní nie je doposiaľ meritórne právoplatne skončené, okrem už vyššie spomenutého konania vedeného (pôvodne) pod sp. zn. 35Cb/11/2016, avšak proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č. k. 3Cob/29/2023-854 zo dňa 5.6.2023 podali žalobcovia dovolanie, ktoré je v súčasnosti vedené na Mestskom súde Košice pod sp. zn. K2-35Cb/11/2016, t. j. ani toto právoplatne skončené konanie napokon nie je konečným spôsobom meritórne ukončené.

35. Žalovaný odvolaciu repliku nepodal, odvolacia replika žalobcu v 1. rade mu bola doručená na vyjadrenie dňa 22.4.2024.

36. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu v 1. rade, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ustanovení § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že nie je dôvodné.

37. Odvolací súd udáva, že základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavy, že vykonanie exekúcie bude ohrozené, pokiaľ nemožno tento účel dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa vyžaduje hodnoverné osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností, ktoré odôvodňujú nevyhnutnosť potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavu z ohrozenia exekúcie. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, či navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), či uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), či navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, či právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), či sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

38. Návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa žalobca v 1. rade domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva na nehnuteľnostiach žalobcu v 1. rade, ktoré záložné právo bolo zapísané do katastra nehnuteľností v roku ešte 2014, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Poukázal pritom, že výkonu záložného práva na uvedené nehnuteľnosti bránilo od februára 2016 do augusta 2023 predbežné opatrenie, ktoré bolo nariadené v konaní vedenom pôvodne na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 35Cb/11/2016 (viď. tvrdenia žalobcu v 1. rade uvedené v odseku 5. tohto uznesenia). Ďalej žalobca v 1. rade poukázal,

že Okresný súd Košice II rozsudkom č. k. 35Cb/11/2016-654 zo dňa 29.9.2021 žalobu zamietol, avšak nerozhodol o zrušení predbežného opatrenia, ako mu to ukladá ust. § 335 ods. 1 CSP, a spravil tak až uznesením č. k. 35Cb/11/2016-769 zo dňa 2.3.2023 po tom, ako mu odvolací súd pripisom vrátil vec ako predčasne predloženú z dôvodu, že rozsudkom, ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol, nebolo zároveň rozhodnuté o zrušení predbežného opatrenia v súlade s § 335 ods. 1 CSP.

39. Žalobca v 1. rade argumentoval, že to, že o zrušení predbežného opatrenia, ktoré bolo nariadené uznesením Okresného súdu Košice II, č. k. 35Cb/11/2016-65 zo dňa 15.2.2016 v spojení s opravným uznesením a potvrdzujúcim uznesením odvolacieho súdu nebolo rozhodnuté rozsudkom (resp. dopĺňacím rozsudkom), ale samostatným uznesením, nie je iba formalistický nedostatok, ale pre žalobcov to znamená porušenie ich práva na súdnu ochranu. Argumentoval, že z ust. § 444 CSP je zrejmé, že v dovolacom konaní je možné odložiť právoplatnosť ako aj vykonateľnosť iba vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu. Tým, že Okresný súd Košice II ako súd prvej inštancie a Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd v konaní sp. zn. 35Cb/11/2016 v rozpore s § 335 ods. 1 CSP a § 225 ods. 1, 2 CSP vyčlenili rozhodnutie o zrušení neodkladného opatrenia z dôvodu zamietnutia žaloby vo veci samej do samostatného uznesenia a nie do rozsudku, znemožnili tamojším žalobcom (t. j. aj žalobcovi v 1. rade) v rámci následného dovolacieho konania vo veci samej domáhať sa voči výroku rozhodnutia o zrušení predmetného neodkladného (v čase jeho nariadenia predbežného) opatrenia odkladu právoplatnosti a vykonateľnosti v zmysle § 444 ods. 1, 2 CSP, čím došlo k porušeniu ich práva na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces. Pritom práve výrok o zrušení predbežného opatrenia, ktorý už je právoplatný a vykonateľný, predstavuje pre žalobcov (t. j. aj pre žalobcu v 1. rade) najväčšie riziko, nakoľko môže dôjsť k výkonu záložného práva.

40. Odvolací súd považuje za potrebné prisvedčiť žalobcom, že v konaní pôvodne vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 35Cb/11/2016 bolo právoplatne rozhodnutím o zamietnutí žaloby ustálené, že pohľadávka zo Zmluvy o úvere č. 000093/CORP/2014 zo dňa 19.5.2014 v znení Dodatku č. 1 zo dňa 11.5.2015 a zo Zmluvy o kontokorentnom úvere č. 000094/CORP/2014 zo dňa 19.5.2014 uzatvorenej medzi žalobcom v 1. rade (K - ENERGY, s.r.o.), žalobcom v 2. rade (Terminal Košice s.r.o.), žalovaným v 1. rade (Terminal South s.r.o. v konkurze) a žalovaným v 2. rade (UCB) existuje, a že záložné právo k nehnuteľnostiam zriadené Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. 000093A/CORP/2014 zo dňa 19.5.2014 a Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. 000093F/CORP/2014 zo dňa 19.5.2014 zapísané na listoch vlastníctva č. XXXXX F. G. XXXXX, pre k. ú. A. B., obec D. - A., okres D. E. pod V 5314/2014 nezaniklo.

41. Keďže predbežné opatrenie, ktoré bolo nariadené uznesením Okresného súdu Košice II, č. k. 35Cb/11/2016-65 zo dňa 15.2.2016 v spojení s opravným a uznesením odvolacieho súdu, nebolo zlučiteľné s procesným neúspechom žalobcov vo veci samej, odvolací súd uznesením č. k. 3Cob/30/2023-868 zo dňa 5.6.2023 potvrdil vecne správne rozhodnutie súdu prvej inštancie (uznesenie Okresného súdu Košice II, č. k. 35Cb/11/2016-769 zo dňa 2.3.2023), ktorým bolo predbežné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Košice II, č. k. 35Cb/11/2016-65 zo dňa 15.2.2016 zrušené.

42. Ako vyplýva z obsahu spisu, žalobca v konaní vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. K2-35Cb/11/2016 (pôvodne konanie Okresného súdu Košice II sp. zn. 35Cb/11/2016) navrhol dňa 8.9.2023, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým opätovne uloží aktuálnemu záložnému veriteľovi (žalovanému) zdržať sa výkonu záložného práva na podklade Zmluvy o zriadení záložného práva, č. 000093A/CORP/2014 zo dňa 19.5.2014, a to voči nehnuteľnostiam žalobcu v 1. rade (i) evidovaným v katastrálnom území A. B., obec D. - A., okres D. E., na LV č. XXXXX a (ii) evidovaným v katastrálnom území H., obec D. - H., okres D. E., na LV č. XXXX (viď. návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na č. l. 224 – 230 spisu).

43. Následne dňa 13.10.2024 doručil žalobca v 1. rade do prejednávanej veci (sp. zn. K2-36Cb/16/2021) takmer identický návrh s tým návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý podal vo veci sp. zn. K2-35Cb/11/2016.

44. Návrhy vo veciach vedených pred Mestským súdom Košice pod sp. zn. K2-35Cb/11/2016 aj sp. zn. K2-36Cb/16/2021 žalobca v 1. rade zhodne odôvodnil obavou zo snahy záložného veriteľa o čo najskoršie uspokojenie sa z majetku žalobcu v 1. rade a tvrdeniami uvedenými v odseku 39. tohto uznesenia. Je teda nepochybné, že žalobca v 1. rade oboma neodkladnými opatreniami sleduje, aby

záložný veriteľ neuspokojil svoju pohľadávku prostredníctvom výkonu záložného práva, pričom výkonu tohto záložného práva po dobu viac ako 7 rokov (od 15.2.2016 do 4.8.2023) bránilo predbežné opatrenie nariadené vo veci pôvodne vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 35Cb/11/2016.

45. Vzhľadom na predmet konania oboch vyššie označených sporov je zrejmé, že žalobca v 1. rade nimi v konečnom dôsledku sleduje rovnaký cieľ, a to, aby na nehnuteľnostiach v jeho vlastníctve nebolo vykonané záložné právo, pretože v oboch konaniach sa domáha rezultátu o neexistencii úverového záväzkového vzťahu medzi ním a žalovaným a neexistencii záložného práva, ktoré nehnuteľnosti v jeho vlastníctve zaťažuje.

46. Odvolací súd udáva, že v súčasnosti, je (i) o otázke existencie z pohľadu strán sporných úverových pohľadávok a (ii) o otázke existencie záložného práva, právoplatne rozhodnuté. Zároveň s poukazom na ust. § 151 ods. 1 CSP nie je sporné, že žalobcovia ako spoludlžníci nesplátili ani cent zo svojho, dnes už viac než 5,5 miliónového záväzku a na ich strane neexistuje žiadna snaha o splatenie ani len istiny záväzku, pričom záväzok žalobcov sa stal splatným už pred rokmi. Za takéhoto stavu by ochrana žalobcu v 1. rade nariadením neodkladného opatrenia, ktorého sa v tejto veci domáha, dosahovala takú intenzitu, že by prakticky znemožňovala ochranu oprávnených záujmov žalovaného. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje, že potreba dočasnej úpravy pomerov v podobe uloženia povinnosti záložnému veriteľovi zdržať sa výkonu záložného práva vyplývala do právoplatného rozhodnutia o (ne)existencii pohľadávok a (ne)existencii záložného práva z potreby zachovania stavu veci existujúceho v čase uplatnenia práva žalobcov v 1. a v 2. rade v konaní vedenom pôvodne na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 35Cb/11/2016, a to až do skončenia tohto konania, t. j. do právoplatného vyriešenia otázok o (ne)existencii pohľadávok a (ne)existencii záložného práva. Táto potreba bola vyvolaná nevyhnutnosťou zamedzenia úkonov súvisiacich s výkonom záložného práva s poukazom na spornosť vyššie označených dvoch otázok. Za stavu, keď táto potreba odpadla (o existencii pohľadávok a existencii záložného práva bolo právoplatne rozhodnuté) a žalobca v 1. rade nerozporuje, že nedošlo ani v čiastočnej úhrade úverov, nemožno prisvedčiť tvrdeniu žalobcu v 1. rade o potrebe bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami.

47. Žalobca v 1. rade v nadväznosti na stratu ochrany, ktorá mu bola poskytnutá uznesením Okresného súdu Košice II, č. k. 35Cb/11/2016-65 zo dňa 15.2.2016 o nariadení predbežného opatrenia, ktorým súd uložil záložnému veriteľovi zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXXX, argumentoval aj nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu pri rozhodovaní o zrušení tohto predbežného opatrenia (viď. tvrdenia uvedené v odseku 39. tohto uznesenia). Z odvolaním napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie sa s týmito podstatnými tvrdeniami žalobcu v 1. rade v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal. Vzhľadom na to, že ust. § 387 ods. 3 CSP ukladá odvolaciemu súdu zaujať stanovisko aj k podstatným vyjadreniam strán, pokiaľ sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie, odvolací súd udáva:

48. Proti postupu a uzneseniu Okresného súdu Košice II, č. k. 35Cb/11/2016-769 z 2.3.2023 a proti postupu a uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, č. k. 3Cob/30/2023-868 z 5.6.2023 podali žalobca v 1. rade spolu so žalobcom v 2. rade ako sťažovatelia ústavnú sťažnosť, ktorou sa domáhali vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V predmetnej ústavnej sťažnosti namietali postup a napadnuté rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu, keď konajúce súdy v rozpore s § 335 ods. 1 CSP a § 225 ods. 1 a 2 CSP vyčlenili rozhodnutie o zrušení neodkladného opatrenia do samostatného uznesenia. Zásah do svojho práva na spravodlivé súdne konanie videli v tomto nesprávnom postupe, keď dôvodili, že im bolo znemožnené domáhať sa v rámci dovolacieho konania odkladu právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia podľa § 444 ods. 1 a 2 CSP aj vo vzťahu k výroku rozhodnutia o zrušení nariadeného neodkladného opatrenia. Zároveň podali aj návrh na vydanie dočasného opatrenia, ktorý odôvodlili tým, že sťažovateľovi v 1. rade (K - ENERGY, s.r.o. – pozn. odvolacieho súdu) bolo po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutí konajúcich súdov doručené oznámenie aktuálneho záložného veriteľa (žalovaného – pozn. odvolacieho súdu) o začatí výkonu záložného práva z 25.8.2023 k majetku, ktorého sa predmetné zrušené neodkladné opatrenie týkalo. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti tvrdili, že bezprostredne tým hrozí, že dôjde k predaju ich majetku v rámci výkonu predmetného záložného práva, čo by pre nich malo nezvratné následky v podobe straty vlastníckeho práva k daným nehnuteľnostiam.

49. Ústavný súd Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti označenej v predchádzajúcom odseku rozhodol uznesením I. ÚS 589/2023-16 zo dňa 9. novembra 2023 tak, že vo výroku I. ústavnú sťažnosť odmietol a vo výroku II. návrhu na vydanie dočasného opatrenia nevyhovel. Ústavný súd Slovenskej republiky označil za podstatnú tú skutočnosť, že ak aj má konečné rozhodnutie formu rozsudku, samotný zrušujúci výrok o neodkladnom opatrení, ktorý je jeho súčasťou, má stále povahu uznesenia (pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 257/2012, ktorého ústavná udržateľnosť bola potvrdená uznesením ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 46/2013). Nejde totiž o rozhodnutie vo veci samej, pričom v prípade podania odvolania atakujúceho len túto časť prvoinštančného rozhodnutia by odvolací súd o ňom rozhodoval ako o odvolaní podanom proti uzneseniu [§ 357 písm. e) CSP]. Ústavný súd konštatoval, že na základe uvedeného nemôže prisvedčiť ani tvrdeniu sťažovateľov, že nevydaním dopĺňacieho rozsudku im bolo znemožnené domáhať sa prostredníctvom svojho dovolania odkladu právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku krajského súdu z 5.6.2023 aj vo vzťahu k výroku o zrušení neodkladného opatrenia. Ako už bolo totiž opakovane zdôraznené, rozhodnutie o zrušení neodkladného opatrenia je priamo závislé na výsledku konania vo veci samej, preto v prípade, ak by Najvyšší súd Slovenskej republiky návrhu sťažovateľov v zmysle § 444 ods. 1 a 2 CSP vyhovel, jeho rozhodnutie by sa nepochybne dotklo aj výroku o zrušení neodkladného opatrenia, hoci obsiahnutého v samostatnom uznesení. Za logický a rešpektujúci účel aplikovaných ustanovení Civilného sporového poriadku preto ústavný súd považoval právny záver krajského súdu, že ak o zrušení neodkladného opatrenia bolo v prejednávanvej veci rozhodnuté formou uznesenia, nejde o vadu takej intenzity, ktorá by bola spôsobilá porušiť právo sťažovateľiek na spravodlivý súdny proces. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti v celom rozsahu ústavný súd nevyhovel ani návrhu sťažovateľov na vydanie dočasného opatrenia, keďže zo systematického výkladu právnej úpravy tohto inštitútu predbežnej, resp. dočasnej ochrany vyplýva, že pozitívne rozhodnutie o takomto návrhu prichádza do úvahy vtedy, ak ústavný súd prijme ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie.

50. Vzhľadom na vyššie uvedené neobstojí tvrdenie žalobcu v 1. rade, že tým, že Okresný súd Košice II ako súd prvej inštancie a aj Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd v konaní sp. zn. 35Cb/11/2016 v rozpore s § 335 ods. 1 CSP a § 225 ods. 1, 2 CSP vyčlenili rozhodnutie o zrušení neodkladného opatrenia z dôvodu zamietnutia žaloby vo veci samej do samostatného uznesenia a nie do rozsudku, znemožnili tamojším žalobcom (t. j. aj žalobcovi v 1. rade) v rámci následného dovolacieho konania vo veci samej domáhať sa voči výroku rozhodnutia o zrušení predmetného neodkladného opatrenia odkladu právoplatnosti a vykonateľnosti v zmysle § 444 ods. 1, 2 CSP, čím došlo k porušeniu ich práva na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces.

51. Odvolací súd s poukazom na všetky vyššie uvedené dôvody uzatvára, že na základe skutočností osvedčených žalobcom v 1. rade dospel súd prvej inštancie k správne právnemu záveru, že nie je daná taká naliehavá potreba úpravy vzájomných vzťahov medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným, aby bolo nevyhnutné nariadiť neodkladné opatrenie v žalobcom v 1. rade navrhovanom znení. Preto odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP nepovažoval odvolací súd za naplnené. Len pre úplnosť ešte odvolací súd dodáva, že jedným zo zákonných predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia je, že navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti neodôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami. Ak tento predpoklad splnený nie je, tak ako je tomu aj v tomto prípade, nemožno o nariadení neodkladného opatrenia uvažovať.

52. Zároveň súd odvolací súd udáva, že procedúra prejednanja veci pred súdom prvej inštancie neznemožnila žalobcovi v 1. rade realizáciu jeho procesných oprávnení v miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, a že v procesnom postupe súdu prvej inštancie sa nevyskytli ani žiadne pochybenia, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, a ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Preto ani odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d) CSP nepovažoval odvolací súd za naplnené.

53. Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil v celom rozsahu.

54. O trovách tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí podľa § 262 ods. 1 CSP, pretože v tomto štádiu konania nie je možné predpokladať výsledok súdneho konania vo veci samej a povinnosť strán sporu nahradiť si účelné trovy konania.

55. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ust. § 419 CSP.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 CSP.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 CSP, ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) CSP.

V dovolaní podľa § 428 CSP sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).